

Dosarul nr. 3ra-539/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – XXX

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – I. Muruianu, E. Palanciuc, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de către Valentin Gamarț și reprezentantul acestuia, avocatul Inna Soțchi,

în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de către Valentin Gamarț împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului, terț Centrul Național Anticorupție cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea în funcția publică, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la locul de muncă și compensarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei din 27 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul depus de către Valentin Gamarț și s-a menținut hotărârea din 24 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care s-a respins acțiunea depusă de către Valentin Gamarț,

constată:

La 06 iulie 2020, Valentin Gamarț, reprezentat de avocatul Inna Soțchi, a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea în funcția publică, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la locul de muncă și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii a invocat că, prin ordinul nr. 347-p din 07 noiembrie 2018, a fost transferat din funcția consilier de clasa a III-a, inspector principal al Inspecției Piscicole sectorul Nisporeni-Hîncești, Serviciul Piscicol, în funcția publică de execuție, inspector principal în cadrul Inspectoratului pentru Protecția Mediului Orhei, din cadrul Inspectoratului pentru Protecția Mediului, iar pe parcursul activității sale a dat dovadă de profesionalism și implicare, fiind decorat pentru merite obținute.

Reclamantul a menționat că, în luna septembrie 2019, în baza deciziilor Inspectoratului pentru Protecția Mediului din 25 februarie 2019 și 03 septembrie 2019 a fost supus testării integrității profesionale, care s-a soldat cu un rezultat negativ.

Totodată, începând cu 18 mai 2020 până la 07 iunie 2020 s-a aflat în concediu medical, fapt confirmat prin certificatul medical nr. 3583686.

Însă, la 08 mai 2019 a avut loc ședința Comisiei de disciplină pentru examinarea cauzei sale disciplinare, iar prin ordinul Inspectoratului pentru Protecția Mediului nr. 276-P din 19 mai 2020, în timp ce se afla în concediu medical, i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub forma destituirii din funcția publică.

Reclamantul a considerat ordinul nr. 276-P ca fiind ilegal, contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite, deoarece nu conține informații cu privire la data de la care încetează contractul individual de muncă, angajatorul făcând referire la o dată incertă cauzată de un eveniment viitor și nesigur – însănătoșirea lui Valentin Gamarț.

Din cuprinsul ordinului reclamantul a înțeles că raporturile de muncă vor înceta la 20 mai 2020, pe motiv că până la această data îi este calculată compensația pentru concediul de odihnă.

Reclamantul a indicat că, la pct. 5 din ordinul nr. 276-P din 19 mai 2020, Inspectoratul pentru Protecția Mediului confirmă starea de incapacitate temporară de muncă a lui Valentin Gamarț, stabilind că prezentul ordin se va aduce la cunoștință funcționarului public sancționat sub semnătură în ziua revenirii din concediu medical, anterior datei destituirii din funcția publică.

Ulterior, la 09 iunie 2020, Inspectoratul pentru Protecția Mediului a emis ordinul nr. 293-p cu privire la încetarea raporturilor de serviciu cu Valentin Gamarț.

În opinia reclamantului, prin ordinul nr. 293-p din 09 iunie 2020, Inspectoratul pentru Protecția Mediului a creat o situație artificială pentru corectarea erorii comise la emiterea ordinului nr. 279-p din 19 mai 2020, și anume concedierea sa în perioada aflării în concediu medical. Or, conform ordinului nr. 279-p, raporturile de serviciu vor înceta după revenirea lui Valentin Gamarț din concediu medical.

Reclamantul a remarcat că acest fapt nu validează actul administrativ, deoarece conform Codului muncii nu se admite concedierea în perioada aflării în concediu medical. Prin urmare, faptul că ordinul cu privire la concediere a fost emis în perioada ce se afla în concediu medical duce la nulitatea acestuia, din motiv că a fost adoptat contrar normelor imperative ale Codului muncii.

Totodată, având în vedere că ordinul nr. 293-p din 09 iunie 2020 este un act subsecvent ordinului nr. 276-p, nulitatea actului principal duce și la anularea actului subsecvent. Or, raporturile de muncă nu pot înceta de două ori în baza aceluiași motiv în lipsa unei reangajări.

Cu atât mai mult că ordinul nr. 293-p din 09 iunie 2020 nu conține informații despre temeiul încetării raporturilor de muncă, termenul și instanța în care se contestă.

La fel, reclamantul a notat că ordinul nr. 276-P este neîntemeiat și pe motiv că, potrivit fișei de evaluare a performanțelor profesionale individuale din 23 aprilie 2020, este apreciat cu calificativul foarte bine. Fișa de evaluare a fost întocmită la 23 aprilie 2020, după perioada de evaluare de la 01 ianuarie 2020 până la 31 martie 2020.

Astfel, reclamantul a considerat că procedura de concediere nu a fost respectată, iar ordinele Inspectoratului pentru Protecția Mediului nr. 276-p și nr. 293-p sunt ilegale.

Reclamantul Valentin Gamarț a solicitat prin cererea de chemare în judecată anularea ordinelor Inspectoratului pentru Protecția Mediului nr. 276-p din 19 mai 2020 și nr. 293-p din 09 iunie 2020; restabilirea în funcția de inspector principal în cadrul Inspectoratului pentru Protecția Mediului Orhei și încasarea salariului mediu pentru lipsa forțată de la serviciu și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 15 000 de lei.

Prin cererea din 22 iulie 2020 reclamantul Valentin Gamarț, reprezentat de avocatul Inna Soțchi, și-a concretizat pretenția cu privire la încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, solicitând încasarea salariului lunar în sumă de 6 980 de lei pentru perioada de absență forțată de la locul de muncă, în rest menținându-și aceleași pretenții.(f.d.76)

Prin încheierea din 22 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost atras în proces în calitate de persoană terță Centrul Național Anticorupție (f.d. 80).

Prin hotărârea din 24 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea depusă de către Valentin Gamarț, ca neîntemeiată (f.d. 112-121 recto-verso).

La 06 octombrie 2020, cu respectarea termenului de apel, Valentin Gamarț a depus apel împotriva hotărârii din 24 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii (f.d. 125, 130, 131-140).

Prin decizia din 27 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de către Valentin Gamarț și s-a menținut hotărârea din 24 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 188, 189-199).

În consolidarea soluțiilor prima instanță și instanța de apel au reținut că, la caz, în procesul de emitere a actelor administrație, Inspectoratul pentru Protecția Mediului a avut un rol tehnic și de constatare a unor fapte documentate deja de Centrul Național Anticorupție și confirmate de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, prin încheierea din 28 ianuarie 2020, fapte care sunt expres calificate ca încălcare a legislației. Or, atât Centrul Național Anticorupție, cât și Judecătoria Chișinău, sediul Centru, au constatat acțiuni ce au determinat înregistrarea rezultatului negativ al testului de integritate profesională și neadmitere a manifestărilor de corupție de către agentul public din cadrul Inspectoratului pentru Protecția Mediului, Valentin Gamarț, inspector principal al Inspectoratului pentru Protecția Mediului Orhei.

Astfel, instanțele inferioare au constatat că, prin prisma art. 58 lit. g) și art. 64 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04 iulie 2008, angajatorul corect a conchis că Valentin Gamarț nu a respectat prevederile art. 7 alin. (2) din Legea privind evaluarea integrității instituționale nr. 325 din 23 decembrie 2013, fapt ce duce la sancționarea acestuia, cu concedierea din funcție.

Instanțele inferioare au ajuns la concluzia că angajatorul a individualizat corect fapta comisă de Valentin Gamarț, just a apreciat gravitatea acesteia și a aplicat sancțiunea disciplinară corespunzătoare, respectând procedura stabilită de cadrul normativ pertinent pentru emiterea ordinelor contestate.

La aspectul dat, instanțele inferioare au notat că Inspectoratul pentru Protecția Mediului a respectat prevederile legale ce impun restricțiile la încetarea raporturilor de serviciu și nu le-a încetat în perioada aflării lui Valentin Gamarț în concediu medical. Or, raportul de muncă dintre Inspectoratul pentru Protecția Mediului și Valentin Gamarț a încetat din 11 iunie 2020, întrucât data de 10 iunie 2020 a fost ultima zi de lucru, conform tabelelor de pontaj privind prezența la serviciu a angajaților și reieșind din Fișa personală pentru luna iunie privind salariul achitat lui Valentin Gamarț.

În această consecvență, instanțele inferioare au conchis lipsa temeiurilor legale pentru anularea ordinelor Inspectoratului pentru Protecția Mediului nr. 276-p din 19 mai 2020 și nr. 293-p din 09 iunie 2020.

La 13 februarie 2021, Valentin Gamarț, reprezentat de avocatul Inna Soțchi, a depus la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul oficiului poștal, recurs semnat electronic împotriva deciziei din 27 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei recurate (f.d. 201-202, 203).

La 26 februarie 2021, Valentin Gamarț a depus la Curtea Supremă de Justiție motivarea recursului împotriva deciziei din 27 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 204-215).

În motivarea recursului a invocat că decizia Curții de Apel Chișinău este una contrară normelor de drept procedural, din considerent că litigiul a fost judecat de un complet de judecată format ilegal. Or, în baza hotărârii CSM nr. 210/11 din 28 mai 2019, începând cu 23 septembrie 2020, judecătorul XXX se consideră suspendat din funcție și nu poate participa în calitate de judecător la examinarea oricărei cauze, cu excepția cazului când în acest sens există o hotărâre motivată a Consiliului Superior al Magistraturii.

Astfel, în speță, hotărârea din 24 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, este una ilegală, deoarece este emisă de un judecător suspendat și în lipsa unei hotărâri motivate a Consiliului Superior al Magistraturii care ar permite acest fapt.

Succesiv, recurentul a menționat că decizia Curții de Apel Chișinău este una contrară normelor de drept material, deoarece la instanța de apel nu a ținut cont de faptul că ordinul Inspectoratului pentru Protecția Mediului nr. 276-P din 19 mai 2020 a fost emis în perioada aflării sale în concediu medical, fapt interzis de legislația muncii.

De asemenea, nici ordinul Inspectoratului pentru Protecția Mediului nr. 276-P din 19 mai 2020 nu putea fi condiționat prin dispoziții adiționale, or, acest fapt constituie o încălcare a garanției securității raporturilor de muncă. Admiterea condiționării ordinului, de careva circumstanțe imprevizibile și incerte, încalcă garanția securității raporturilor de muncă.

Respectiv, încetarea raporturilor de muncă dintre funcționarul public și autoritatea publică poate fi dispusă doar în temeiul unui singur act administrativ. La caz, însă, există două ordine emise de către Inspectoratul pentru Protecția Mediului, care produc același efect juridic – încetarea raporturilor de serviciu dintre Inspectoratul pentru Protecția Mediului și Valentin Gamarț.

Recurentul a considerat că situația respectivă a fost creată artificial de către Inspectoratul pentru Protecția Mediului pentru a corecta eroarea comisă la emiterea ordinului nr. 276-P, și anume concedierea sa în perioada ce se afla în concediu medical.

La fel, în opinia recurentului, Comisia de disciplină nu corespunde cerințelor prevăzute de lege, deoarece în procesul-verbal nr. 4 din 08 mai 2020 cu privire la examinarea anchetei de serviciu nu este identificat niciun membru care ar fi delegatul angajaților pentru care a fost organizată comisia, așa după cum prevede imperativ art. 59 alin. (4) din Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008.

Prin urmare, Valentin Gamarț a susținut că Comisia de disciplină nu a putut să își îndeplinească obligațiile imparțial, iar angajații au fost lipsiți de reprezentare în cadrul acestei comisii, iar actele emise de către Comisie sunt compromise și urmează să fie anulate

Recurentul Valentin Gamarț a solicitat prin cererea de recurs casarea integrală a deciziei din 27 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei decizii noi, prin care să fie admisă acțiunea depusă.

La 13 aprilie 2021, Curtea Supremă de Justiție a notificat intimatului Inspectoratul pentru Protecția Mediului copia recursului motivat depus de către Valentin Gamarț, explicându-i dreptul de a depune referință asupra criticilor formulate în recurs. Însă, până la examinarea admisibilității recursului, intimatul nu a făcut uz de dreptul său procedural și nu a depus referință.

La 20 aprilie 2021, Valentin Gamarț a depus cerere de completare a recursului, prin care a invocat suplimentar că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului ce ține de ilegalitatea componentei completului de judecată în prima instanță, și anume că la momentul adoptării hotărârii din 24 septembrie 2020 judecătorul XXX *de facto* era suspendat din funcție și nu putea examina cauza.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 27 ianuarie 2021. Din materialele dosarului nu poate fi stabilit momentul când copia dispozitivului deciziei Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului și reprezentantului acestuia. La 13 februarie 2021, Valentin Gamarț, reprezentat de avocatul Inna Soțchi, a depus recurs nemotivat (f.d. 201-202, 203). La 26 februarie 2021, Valentin Gamarț a depus motivarea recursului (f.d. 204-215).

În atare circumstanțe, completul ajunge la concluzia că recurentul s-a conformat prevederilor legale stipulate la art. 245 din Codul administrativ privind termenul de depunere a recursurilor.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. În acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că

admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă a statuat că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de

atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Argumentul recurentului precum că completul de judecată, care a judecat cauza în prima instanță, a fost format ilegal, pentru că judecătorul XXX era suspendat din funcție, a fost verificat de către instanța de apel și combătut prin hotărârea CSM nr. 210/11 din 28 mai 2019, prin care judecătorul XXX a fost suspendat din funcție, până la adoptarea hotărârii definitive pe cauza dată, și ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție din 22 ianuarie 2020, prin care XXX a fost scos de sub urmărire penală și s-a clasat procesul penal intentat din motiv că în acțiunile acestuia nu se întrunesc elementele infracțiunii. Astfel, temeiul de suspendare a decăzut de drept la 22 ianuarie 2020, pe când hotărârea în prezenta cauză a fost adoptată la 24 septembrie 2020.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurent este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de către Valentin Gamarț și reprezentantul acestuia, avocatul Inna Soțchi se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh